

Ἐν μόνον ἐν Λαυρίῳ κατὰ τὴν μικρὰν ταύτην ἐκδρομὴν δὲν δύναται νὰ κατορθώσῃ, νὰ κοιμηθῇ, καὶ τοῦτο ἐκ δύο λόγων: τῶν ἀπειραρίθμων στρατιῶν τῶν κωνώπων καὶ τῶν ἐκ μυρίων λόγων προερχομένων ὀξέων συριγμάτων τῶν ποικίλων ἀτμομηχανῶν ἅτινα σὲ ἀνατινάσσοσαι κατὰ πᾶσαν στιγμὴν τῆς κλίνης.

Ἄλλ' ὁμολογῶ ὅτι δὲν εἶναι οὐδὲνως ζημία ἡ ἀπώλεια τοῦ ὕπνου μιᾶς νυκτός.

M.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Γάλλος τις ἐπιστήμων κατέγινε περὶ τὸ ζήτημα τοῦ χρώματος τῶν ὀφθαλμῶν, τοὺς ὁποίους ἀνάγει εἰς δύο εἴδη· εἰς ὀφθαλμοὺς γλαυκοὺς καὶ ὀφθαλμοὺς μαύρους. Ἐκ πασῶν τῶν στατιστικῶν ἐρευνῶν, αἵτινες μέχρι τοῦδε ἐγένοντο, ἐξάγεται ὅτι εἰς τὰς γυναῖκας ἀπαντῶνται συχνότερον οἱ μέλανος χρώματος ὀφθαλμοὶ παρά εἰς τοὺς ἄνδρας, ἂν καὶ κατὰ γενικὸν κανόνα αἱ γυναῖκες ἔχουσι ἀνοιχτότερον χρῶμα τῶν ἀνδρῶν. Ἐπὶ 100 προσώπων 80 κληρονομοῦσι ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ χρῶμα τῶν πατρικῶν καὶ μητρικῶν ὀμμάτων· ἐκεῖνοι δὲ οἵτινες δὲν ὁμοιάζουσι πρὸς τοὺς γονεῖς τῶν κατὰ τὸ χρῶμα ὁμοιάζουσι πρὸς τὸ χρῶμα τοῦ πάππου καὶ τῆς μάμμης. Οἱ γεννώμενοι ὑπὸ γονέων ἔχοντων ἑκάτερος ὀφθαλμοὺς διαφορετικοῦ χρώματος συνθέσσειν ἔχουσι μαύρους, πλὴν γλαυκοὺς ὀφθαλμοὺς, ἐξ ὧν συνάγεται ὅτι ἡ ἀνάλογια τῶν μαύρων ὀφθαλμῶν αὐξάνει ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Ἡ παρατήρησις αὕτη συμφωνεῖ πρὸς τὰ στατιστικὰ ἐξαγόμενα τὰ σχετιζόμενα πρὸς τὸν χρωματισμὸν τῶν ἵππων. Ἐσημειώθη ὅτι ἀνὰ πᾶσαν σχεδὸν τὴν Εὐρώπην, καὶ εἰς τὰς βορείους ἔτι χώρας, αἱ ἵπποι τείνουσι νὰ κατασταθῶσι ὁμοιοχρώμως βαθεῖς, ἐλαττωμένου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ξανθῶν καὶ αὐξάνοντος τοῦ τῶν μαύρων. Ὁ ἀνωτέρω μνημονευθεὶς ἐπιστήμων παραδέχεται ὅτι ἡ ἀντιθεσις τῶν χρωμάτων θέλγει, ὡς ἐκφαίνεται ἐν τῇ στατιστικῇ τῶν γάμων· αἱ μελανόφθαλμοι γυναῖκες προτιμῶσι συζύγους ἔχοντας γαλανοὺς ἢ φαιοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπ' ἐτέρου αἱ γλαυκώπιδες γυναῖκες ὑπανδρεύονται μελανοφθαλμοὺς. Πρὸς τοῦτοις αἱ ἔχοντες μαύρους ὀφθαλμοὺς συχνότερον τελοῦσι γάμους μεταξύ τῶν, παρὰ οἱ ἔχοντες γλαυκοὺς ὀφθαλμοὺς. Λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν παρατηρήσεων τούτων, καὶ ἄλλων ἀσημετιῶν ἔτι, ἐξηγεῖται ἡ πλειονότης τῶν μαύρων ὀφθαλμῶν.

Κατ' αὐτὰς ἑορτάζεται εἰς τὴν πλησίον τοῦ Καλαὶ πόλιν Guines ἡ ἑκατονταετηρὶς τῆς πρώτης διαβάσεως τοῦ στενοῦ τῆς Μάγχης ἐν ἀεροπόρῳ ὑπὸ τῶν ἀεροναυτῶν Blanchard καὶ Seffries, κατὰ τὸ 1785. Ἡ πανήγυρις αὕτη, γνωστὴ τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τῆς ἐν λόγῳ πόλεως, θέλει παράσχει ἀφορμὴν εἰς ὀργάνωσιν παντοίων θεαμάτων, ἀγροτικῶν χορῶν, ἀγωνίων σκοποβολῆς, πυροτεχνημάτων κ.τ.λ. Ὁ ἀεροναύτης Lhosté θέλει ἐκτελέσει

ἐναέριον ταξείδιον, πλεῖστα δὲ μέλη τῆς ἀεροναυτικῆς Ἀκαδημίας, ὡς καὶ ἀπόγονοι τοῦ Seffries θέλουσι παρευρεθῆ εἰς τὴν ἑορτήν. Ἐπίσης τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῆς Boulogne—sur—Mer παρασκευάζεται νὰ ἑορτάσῃ κατὰ τὸν προσεχῆ μῆνα τὴν ἑκατονταετηρίδα τοῦ θανάτου τοῦ Pilâtre de Rozier καὶ τοῦ Ro-main, τῶν πρώτων μαρτύρων τῆς ἐν τῷ ἀέρι ναυσιπορίας. Τὸ Μουσεῖον τῆς ἀνωτέρω πόλεως διοργανεῖ ἐκθεσὶν λειψάνων ἀνηκόντων εἰς τοὺς δύο ἀτυχεῖς ἀεροναύτας.

Ὁσκάρ Βίλδ ὀνομάζεται ὁ ἐξ Ἀμερικῆς ἀφικόμενος εἰς Παρίσιους μεταρρυθμιστῆς τῆς ἀνδρικῆς ἔνδυμασίας. Ὁ Βίλδ οὕτως δοξάζει ὅτι πρέπει τὸ ἀνδρικὸν φύλλον νὰ ἐπανεβῆ εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς Λουδοβίκου τοῦ ΙΕ' τρόπον τοῦ ἐνδύεσθαι, ἀνακλιλαπιζόμενον οὕτω δι' εὐρύθμων καὶ χαριεσσῶν ἐσθῆτων. Κατ' αὐτόν, τὸ νῦν ἐν χρῆσει ἔνδυμα δύναται μὲν νὰ ἐξεγείρῃ τὴν ὑπόληψιν, ἀλλ' οὐδὲν ἐξασκεῖ φυσικὸν γόητρον. Ὁ παράδοξος οὗτος ἀναμορφωτής, πρῶτος δίδων τὸ παράδειγμα, φέρει ῥοδόχρουν ἐπενδύτην, κίτρινας περισκελίδαις, καὶ πράσινα περιπόδια, περὰ ἐπὶ τοῦ πῆλου, τρίχαπτα ἐπὶ τοῦ ὑποκαμίσου, εἶνε πουδρarisμένους, καὶ ἀποπνέει ἀρώματα μύσχου. Πρὸς διάδοσιν τοῦ κηρύγματός του ἐπρόκειτο νὰ ὀμιλήσῃ δημοσίως ἐν τῷ χειμερινῷ ἵπποδρομίῳ.

Οἱ φιττακοὶ καταλέγονται μεταξύ τῶν μακροβιωτέρων ζώων. Ἰδιοκτήτης τις κατέχει φιττακὸν ἀπὸ 35 ἐτῶν, ἕτερος δὲ ἀπὸ 45 ἐτῶν. Ἀμφότεροι, μὴ γεννηθέντες παρὰ τοῖς κυρίοις αὐτῶν, ἔχουσι προφανῶς ἡλικίαν ἀνωτέραν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐτῶν τὰ ὅποια διήνησαν παρ' εἰλείνης.

(Καλοεγδυμένος ἐπαίτης). — Σᾶς παρακαλῶ, κύριε... μίαν μικρὰν ὑποστήριξιν. Εἶμαι ἴς τὸν κόσμον ἔρημος. Δὲν ἔχω οὔτε φίλους, οὔτε οἰκογένειαν;

— Πῶς; δὲν ἔχεις οὔτε φίλους οὔτε οἰκογένειαν; Τότε εἶσαι εἰς κλιτικέρην θέσιν ἀπὸ ἐμέ· φύγε ἀπ' ἐδῶ, ἄθλιε.

Ἐν τῷ πλημμελειοδικεῖῳ.

— Κατηγοροῦμενε, πάλιν σὲ βλέπω ἔμπροστά μου! Μοῦ φαίνεται πῶς γνωρίζομεθα καὶ ἀπὸ ἄλλοτε.

— Μάλιστα, κύριε πρόεδρε. Τί κάνει ἡ κυρία, τὰ παιδιὰ;....

Ὁ κ. Π. ἐπιστρέφει ἐκ τοῦ νεκροταφείου μετὰ τὸν ἐνταφιασμὸν τῆς συζύγου του. Ὁ κ. Δ. τὸν πλησιάζει.

— Δὲν εἶνε ἡ κατάλληλος στιγμὴ, Κύριε Π., ἀλλ' ἐπειδὴ θέλω τὸ καλὸ σου δὲν πειράζει. Ἐγὼ νὰ σοῦ δώσω τώρα μιὰ κοπέλλα σπανία... καὶ παράδες... μὴν τὰ ῥωτᾶς...

— Καυμένε, ἔρχεσαι πολὺ ἄργά. Μοῦ προξενεψάν ἄλλη ἐνῶ πηγαίναμε τὴ μακαρίτισσα.